

תוספות חכמי אנגליה

פרוטה) 280 וק' מאי קאמ' וכי מותר לעשות ע"ז שוה 290 פרוטה, וי"ל הכי פי' לית ביה שוה פרו' ולא יפסיד שכרו 291, ע"כ.

[דף כ, א] ליכתו' 292 קרא לא תחונם — בוי"ו.

[דף כ, ב] אפילו מלא עינים — אפילו תאו לראותם וק' [שה] לכבוש יצרו, כאלו הוא מלא עינים, שאינו יכול לעצם כל עיניו בבת אחת. לאושפירא 293 — אומן המשפר ומתקן בגדים, פולון בלע'. ופריך ולמעמד — דאתה רוצה לפשוט מה(י) כ' דבחדתי(ה) ליכא איסורא, מהכא לא תיפשוט, דא"כ הא דאמ' רב יהודה כו. במכחול בשפופרת — הקיסם קרוי [מ]כחול על שם שכוחלין בו. הכי נמי בע(י) בידתי טריד — פי' הכי גמי הכובס בעבידתי טריד ולא יהרהר ולהכי מותר, ולא תפשוט דבחדתי מותרין, ולא שני בין עתיקי לחדתי. יהפכנו על פניו — אלמ' דרך פיו יוצא סירחון. וקוצץ — הגוי יקוצצינו. בהמה 294 לשחוט מהו — פי' דאסור למכור ליה בהמ' גסה משום שאלה ושכירות 295.

[דף כא, א] אי הכי בתיים נמי — פי' ואמאי תני בסוריא משכירין להם בתיים. וחדא דקא מפקע ליה [מ]מזוזה — פי' כיון דמוכר לגוי אינו חייב במזוזה ואפילו ישכירנה ישר' מגוי, כך ס"ד לומ'. ומשני מזוזה [חובת] הדר היא — וכל זמן שהיא ביד גוי ודאי פטורה, אבל אי שכרה ישראל מגוי חייבת 296 ממזוזה 297 שלא יוכל הגוי להפקיעה מעולם לדרים לישר' 298, מה שאין כן בשדה לעניין מעשר, דאם היא ביד גוי אפילו שכרה ישר' מגוי פקע ליה ממעשר 299. וניחוש דילמ' אויל האי 300 ומזבין לבי תרי — הגוי שלקחו מישראל ימכור לבי' גוים השני חלקים ולעצמ' יעכב חלקו השלישי, ואיכ' שכונה, ואתי לידי שפיכות דמים 301 בין ישר' לגוים.

[דף כא, ב] פתמא כר' מאיר 302 — וק' והכי פסיק הילכת' כר' יוסי לעיל 303 הא מחלוקת ואהר כך סתם הוא הלכה כסתם 304, וי"ל ה"מ דהלכה כסתם היכא

289 הקטע שהקפתי נכפל בטעות ע"י הסופר בגלל הדומות וצריך למוחקו. 290 צ"ל : „ליהנות מע"ז פחות משה", וכן הקשו תוס' ד"ה מכוש, והראשונים. 291 רבנו מקצר כדרכו, ור"ל שלא יפסיד שכרו אפילו אם לא יעשה זאת, כתירוצ' תוס' הנ"ל. 292 בגמרא : „לימא", וברש"י כרבנו. 293 בגמרא : „לאשפורי". 294 חסר : „על מנת" ; בכתה"י בא דבור זה לקמן לפני ד"ה וניחוש. 295 כדלעיל טו, א. 296 כירושלמי סוף מס' מגילה, וכן גפסק בשו"ע יו"ד סי' רפו סע' כג, ועי' בגמ' ב"מ קב, א, ברמב"ם הל' מזוזה פ"ה הי"א ובהגמ"י שם. 297 צ"ל „במזוזה". 298 ג' שצ"ל „מישראל" ; עי' תוס' ר' אלחנן ד"ה האמר שכתב דאין לומר כפי' רבנו. 299 למ"ד יש קנין לגוי להפקיע מיד מעשר, עי' תוס' ד"ה הא. 300 בגמרא : „האי ישראל" וכו', וב„דקדוקי סופרים" כגירסת רבנו. 301 כעין זה מפרשים תוס' ד"ה אלפני : „שלא יבא היוק לישראל", אבל הראב"ד והמאירי כתבו פי' שונה. 302 בכתה"י בא דבור זה אחרי ד"ה אגן. 303 עמ' א. 304 כדלעיל ז, א ושם